

080525 Första söndagen efter Trefaldighet Lars B Stenström

Som en färja över mörka vatten

2480 passagerare kan finlandsbåten Amorella ta
Två och ett halvt tusen människor
kan genom att kliva ombord på det
flytande huset, likt en liten stad,
ta sig mellan Sverige och Finland

Eftersom det inte finns någon Ölandsbro
till Finland får man flyga eller åka båt
Gotlänningarna som har sin huvudförbindelse
mellan ö och fastland med färja
har i många år kallat båten för
gotlänningarnas landsväg
Just för att man tycker att Vägverket
borde stå för den färjan
likaväl som för färjan mellan
det gotländska fastlandet och Fårö

Båten bär som en bro över mörka vatten!
Like a bridge over troubled water...
Jag vet eftersom hela lördagen
färdades jag och många av
församlingens anställda medarbetare
liksom en betydande del av kyrkorådet
över vattnet, burna av Finlandsbåten Amorella

Vi har varit på besök i
Åbo svenska församling och
vi bär varma hälsningar
hem till Olaus Petri församling
från kyrkoherde Eero Sepponen och hans stab.

Torrskodda färdades vi över vattnet
symboliskt genom vattnet
från en stad till en annan
från ett land till ett annat

Vi tänker ibland att stora färjor
tillhör det moderna
men en av de stora färjebyggarna
var en av Bibelns utmärkta snickare: Noa som byggde arken
Han fick i uppdrag att förhindra jordens undergång
Guds uppdrag var tydligt:
rädda livet – bygg en båt!

Hedersmannen Noa lydde
och hans hembyggda färja
blev en livbåt och Noa blev
vår förste store livräddare

Att alla färjebyggare kopierat
hans projekt ser man ju: plats för alla
med flera däck och tillräckligt med
utrymme att sova på
mat och vatten för 40 dagar
Han byggde sjösäkert och i brist
på radar skaffade han en flygande spanare...
(Tänk så mycket royalty Noas
familj gått miste om)

Med oss från den första tiden bär vi bilden
av en farkost, en båt, en färja
som kan rädda mänskligheten.

De flesta av oss här idag befinner sig
i kyrkans mittskepp, en slags katedralkatamaran,
en flerskeppig kyrka, som en farkost
vilken för mänskligheten undan
ondska och fördärv till ett efterlängtat hemland.

Ofta har man använt bilden av kyrkan
som ett skepp, som en livräddningskryssare
På resan påminde komminister Claes oss om
uttrycket: Kyrkans skepp är fast
grundat på hälleberget

Båten har också blivit en symbol
för den ekumeniska rörelsen
Vi färdas tillsammans genom livet,
genom tiden och historien i ett skepp
Kristi kyrkas skepp

Min optimistiska läggning får mig
att vilja påpeka några erfarenheter:
Den som har åkt finlandsbåt en sen kväll
vet att det kan bli fullständigt kaos
ombord på vanliga färjor
Och redan Paulus led skeppsbrott
på en av sina missionsresor
Så vi behöver påminna varandra om
att sammanhållningen ombord är viktig
liksom att man håller fartyget på rätt kurs

På resan har vi sjungit en och annan
visa om havet:
Min båt är så liten och havet så stort,
men Jesus han håller min hand...

När jag var liten sjöng vi ofta den här sången:
Bibeln är boken som Gud oss gav
den är kompassen på livets hav
Följer du den går du ej i kva-av
Bibeln är boken idag!

Anledningen till att texten om Noa
finns med idag är att vi skall
påminnas om vårt dop

Även dopet kan liknas vid en livbåt
Vi görs till Guds utvalda barn i
dopet som räddar undan synd och död
och för oss till det eviga livet!

Den etiopiske hovmannen som vi
också läst om är en sann sökare
Han undersöker och ställer frågorna
och när han får svar blir han så överväldigad
att hans liv förändras: han vill genast bli ett Guds barn!
Finns det något som hindrar att jag blir döpt?
Han vill i detta ögonblick, nu, få höra Guds namn
ropas ut: I Faderns, och Sonens
och den Helige Andes namn

Vi läste att när de stigit upp ur vattnet
ryckte Herrens Ande bort Filippos
Etiopiern blev så gripen av att
bli Guds barn att allt runt omkring
för ett ögonblick försvann
till och med Filippos
Det mesta kom tillbaka men vart
Filippos tog vägen kan man fundera över...
Våra kritiker ser oss så där: vilsna
utan koll på omvärlden, inkrökta drömmare
borta i en annan värld

Men ska man fara med kyrkans skepp
måste man ha omvärlden i sikte
och uppmärksamheten på topp
även om man något ögonblick blir
överväldigade
Men visst, i Jesu närhet finns hänryckning,
finns helig Ande.

Genom kyrkans historia har dopet
var som en biljett, ett pass
förutan vilket man inte kunde
vara med fullt ut
De odöpta fick till och med lämna kyrkan
när nattvardens måltid skulle delas
Nattvarden är de döptas och troendes måltid
Är det att stänga ute, att sätta upp hinder
Nej det är så kyrkan i alla tider
har bekänt och handlat
inte konstigare än att man för att få flyga
till somliga länder behöver biljett, pass och visum

Alla är välkomna i rörelsen till altaret
Innan dopet får man ta emot välsignelsen
och ibland gör de döpta så också
om de av olika anledningar den här dagen
inte deltar i delandet av bröd och vin.

I den Evangelisk-lutherska kyrkans i Finlands katekes
som vi föräradas under vår resa i österled
kan vi läsa: Dopet gör oss till Kristi lärjungar
och medlemmar i den kristna kyrkan
Ända sedan vår födelse är vi delaktiga
i människosläktets gemensamma skuld,
men i dopet blir allting förlåtet
och vi kläds i Kriti renhet
Den heliga Anden föder oss på nytt
och ger oss tro, som förtröstar
på dopets löften.

Dopet bär oss genom och över mörka vatten
Med Guds folk som en gång gick
genom Röda havet från slaveri,
förtryck och fångenskap
går vi till ett nytt liv i frihet
Bakom oss lägger vi hela mänsklighetens
koppling till hat, ondska och våld
och framför oss ligger det nya livet i Kristus.
Ett liv öppet för Guds nåd och kärlek.